

NEMA PREDAJE

VJERA I ŽIVOT

Gospođa Nada utjehu je pronašla u molitvi: 'Gubitak voljenih i samoču lijeći samo Bog'

Prije sedam godina izgubila je najbolju prijateljicu, najintimniju oslonac u životu – voljenu sestruru. Izgubila je godinu kasnije i neraskidiv dio sebe – prvorodenu svoju kćer. I nisu prošle ni tri godine od te tragedije, kad je izgubila i supruga. Od tada 77-godišnja gospođa Nada Poje živi sama u svojoj boli, ali u miru s Bogom. Iako zbog operacije koljena hoda na dvije štakete, svakodnevno tramvajem odlazi na terapije, na tržnicu, u obližnji park, a najčešće snagu pronalazi u molitvi i isčekivanju nedjelje, kad joj se na ručku pridruže kći i dvoje unučadi. Nije rješenje, govori mi, predati se očaju, povući se od svijeta i ljudi, sjediti, jesti i naposljetku pasti drugima na brigu. Treba se, ističe, boriti dok god se može.

Objavljeno prije 1 mjesec | 28. 11. 2022.

Autor Gordana Arh

Nada Poje (foto: Gordana Arh)

S osmijehom na licu, u bijeloj košulji i elegantnim crnim hlačama, s urednom frizurom, dočekala me teta **Nada** na vratima svog zagrebačkog stana. U hodniku mi je pripremila vješalicu za kaput, mjesto za torbicu, a u kupaonici mali ručnik za goste. Stol je krasio adventski aranžman sa četiri svijeće i svežim zelenilom koje je ubrala u šetnji.

Pomislim kako je uvijek imala dobar ukus za uređenje doma. Njezin je stan i blistao i mirisao, prepun sobnog bilja, slike, fotografija, detalja. Sve je bilo na svome mjestu. I ne bih ovo isticala da gospođa Nada nakon operacije koljena ne hoda na štakama i da nije skupila zadnji atom snage da sve sama počisti, i još mi k tome pripremi namaz od bakalara, tostira kruh, ohladi novaljski prošek, prostre bijeli stolnjak. Nisam još ni sjela kad se našalila sa mnom: "Znate kakvi smo mi Novaljani, pitamo goste čim uđu hoće li kavu ili prošek... a oni redovito odgovaraju neka im natočimo prošek dok se kuha kava."

ShoFast® Investments

Top Rated Software

Find Deals. Reviews, Comparisons and Free Trials. Visit ShoFast® For Info

us.shofast.com

OPEN

Sjednemo i zagledamo se u oči, trideset je godina prošlo od našeg posljednjeg susreta – ona i njezin suprug bili su kućni prijatelji mojih roditelja i posjećivali su nas kad god bi došli u svoju vikendicu na rjeci Čabranki. Snizila se, kaže, bora su prošarale njezinu lice, ali meni zrači jednakom blagošću, jednakom ljepotom, toplinom, dostojanstvom, baš kakovom sam je zapamtila. I ono što me kod nje posebno dirnulo jest ona ista unutarnja snaga kojom je zračila i prije tri desetljeća, prije nego što su je snašla teške tragedije. Tu joj snagu, povjerila mi je, daje samo vjera u Boga.

Tragedija za tragedijom

"Ni sama ne znam kako sam podnijela posljednjih deset godina, samo mi je dragi Bog pomogao, bez njega ne bih izdržala. Izgubila sam tri bliske osobe koje sam voljela, prošla sedam operacija, morala se naviknuti na samoču i život sa štakom. Molitva mi daje snage da ne klonem, da se svaki dan pokrenem", govori mi.

Trudila sam se gledati je u oči dok je pričala kako je 2016. njezina sestra Katica preminula nakon teške borbe s rakom bubrega. "Ona je bila moja utjeha, moja desna ruka, moja spona s našom rodnom Novaljom. Teško sam podnijela njezin odlazak", govori gospođa Nada, uzdahne i kaže mi da je to bila najteža godina u njezinu životu jer je te godine primila još jednu tešku vijest. Njezina kći Elizabeta iz prvog braka, neraskidiv dio nje, oboljela je od melanoma – dotad je, priča mi tužno gospođa Nada, bila zdrava, nije imala nauko sumnjičivih madeža, samo ju je boljela kralježnica, i mršavjela je, pa je zato otišla na pregled.

"Uslijedila je teška godina. Cijeli je obitelj dala sve od sebe da nam ozdravi, no izgubili smo je već 2017. godine. Ona je s obitelji živjela u Njemačkoj pa sam čas putovala gore k njoj, čas se vraćala kući jer je i suprug već bio prešao osamdesetu i nisam ga mogla predugod ostaviti samog. Umrla je s 53 godine. Nikad neću zaboraviti njezine riječi kad mi pitala zašto plačem kad ona ide dragom Bogu, na ljestve mjesto, ta zemlja je, govorila je, samo dolina suza. Ispovjedila se više puta, umrla mirna, s pomazanjem. I nju je vjera tješila u bolesti, i mene u ovoj nepodnošljivoj tuzi. Doista, ali doista ne znam kako ovakvu bol prežive ljudi koji ne vjeruju u Boga. Ja sam sebi nekako

ŽIVOT POČINJE S 50!

Mi smo medij zajednice. Razbijamo predrasude o starenju i starosti – živimo. Pratimo teme zdravlja, zdravstvene, obiteljske i mirovinske politike, politike, kulture, zabave, znanosti i životnog stila. Želimo vas ohrabriti, povezati i inspirirati kako biste zdravije i aktivnije uživali u životu. Poštujemo različitosti, promoviramo toleranciju i potičemo argumentiranu raspravu. Naš moto je: Živite brzo, umrite stari. Jako stari.

EPP

Dog Insurance

Guaranteed results

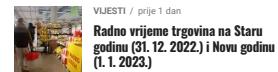
Prorateer

Learn More

NOVO

ŽIVOT / prije 15 sati

VJESTI / prije 1 dan

MOZAIK / prije 1 dan

VJESTI / prije 2 dana

VJESTI / prije 2 dana

osvijestila da ju je Bog mogao ozdraviti, ali nije htio, htio ju je uzeti i to je volja Njegova i to sam tako prihvatala. Da nemam toliko čvrstu vjeru, 100 posto bih završila na psihijatriji”, govorio mi u dahu, da mi ispriča dok još može zadržati suze.

Bolest, operacija i novi gubitak

Srce gospođe Nade sve je to teško podnosiло. “Na kraju, i moј je život visio o koncu, liječnik mi je na ljetu 2020. rekao ili operacija, ili me nema za mjesec ili dva. Bilo je to u vrijeme kad i suprug, 11 godina stariji od mene, već uvelike ovisio o meni. Rekla sam mu da su mi sanse da preživim zahtjevnu operaciju srca najviše 60 posto, ali i da bi mi srce bez zahvata moglo popustiti svaki čas, pa smo se složili da odem u bolnicu. I opet sam se predala Bogu, rekla mu da volja bude njegovog, da ili umrem ili da sve prode sa što manje patnje. I evo, nekoliko tjedana sam se oporavlja i ubrzo opet hodala, išla na tržnicu i kuhalala suprugu”, ispričala je.

Mirni dani, međutim, nisu dugo trajali, samo dva i pol mjeseca nakon njezine teške operacije, preminuo joj je suprug. “Bilo je to uslijed pandemije COVID-19 kada smo supruga jedva uspjeli hospitalizirati. No, nakon zahvata koji je dobro prošao, dobio je bakteriju i nije se izborio za život. Ni sama ne znam kako sam preživjela još jedan posljednji ispraćaj. Nikome to ne bih poželjela”, rekla je gospođa Nada.

Usljedili su dani samoće

U svim je dotadašnjim šokovima suprug bio uz nju, a sada se odjednom našla sama u njihova četiri zida ispunjena uspomenama koje su tkali puno 32 zajedničke godine. I lijepe, i manje lijepe, ali kako kaže, ipak njihove. “Sve to čovjeku jednom nedostaje, nije lako ostati sam, sam leći i buditi se, sam za stolom, pred televizorom. Sam s brigama koje ostaju. Samo Bog mi ne da da se prepustim tuzi i ostanem još samo sjediti u stanu s ovim koljenom koje sam operirala prije nekoliko mjeseci”, ispričala je.

Nada Poje (foto: Gordana Arh)

lako se oporavljala od operacije koljena, ljetos je, kaže, proživjela i lijepe dane. Nakon dugih desetljeća, jeto je provela u rodnoj Novalji, uz more, drage prijatelje, mirise djetinjstva, smokve i prošek. “S prijateljicom sam bila vani kad me nazvao unuk Petar i zabrinuto pitao gdje sam. A ja sam mu rekla da mu se baka u ponoć na štakama vraća kući s fešte i da je sretna”, ispričala mi je kroz blagi osmijeh. Dodala je potom da se zbog istrošene hrskavice na koljenu već jedva kretala, ali da joj je nakon operacije neizrecivo lakše. “Svima koji imaju istrošenu hrskavicu od srca preporučam da odu na operaciju jer je to olakšanje koje je riječima teško opisati. Ma ne da ćeće opet hodati, već ćete i trčati za tramvajem, pa i plesati”, poručila je.

Pokvario joj se televizor

Nakon suprugove smrti često je palila televizor. “Nedavno mi se televizor pokvario. Kupila sam novi i radio je koji mjesec, i taj je jednostavno prestao raditi. Zvala sam servis, došli su po njega i rekli da će ga popraviti u roku od 41 dan. Sramota je što se mora toliko čekati. Ma i Božić ţu na kraju dočekati bez TV-a, što da vam kažem. A nama u godinama to je vrsta društva, osobito kad smo sami. Voljela sam pogledati kakvu seriju, vijesti, pa i nogomet, sad ne mogu ništa”, rekla je gospođa Nada i potom mi s osmijehom rekla: “Ni papa ne gleda TV pa ne moram ni ja, izdržat ću.”

Zagrebačka jesen

Upornost u želji da što duže ustraje sama i ne padne nikome na teret, vrlina je koja krasí ovu predivnu 77-godišnju ženu. Gotovo svakog dana na ledu stavlja svoj ruksak, uzima dvije štakе i hoda do pola kilometra udaljenu tržnicu Jarun. Kao što je to bilo i dok je suprug bio ţiv, nabavlja sveje povrće, ribu, dalmatinske agrume. Vraća se kući i svaki dan kuha, a nedjeljom ručak bude osobito svečan. Tada joj dolazi kćи Barbara, po zanimanju socijalna radnica koja radi imigrantima te se doškoluje iz područja psihologije. Obavezano dodu i unuka Mare, srednjoškolku i odlikašicu u klasičnoj gimnaziji u Križančevoj, kao i 18-godišnji Petar, unuk gospođe Nade koji ide u Zrakoplovnu tehničku školu Rudolfa Perešina u Velikoj Gorici. “Želi upisati studij, a već sada zna da želi raditi kao kontrolor leta ili pilot”, rekla je ponosna baka Nada. Potom je dodala da je ljeti posjeti i voljena unuka Kim, Elizabetina kćи koja je preselila u Luxemburg.

U tjednu, otkriva, ide i na fizikalne terapije, po suncu, kiši i vjetru, i to tramvajem, da se nauči posvuda sa štakama. “Samo neću ići po snijegu i ledu, da ne padnem i ozlijedim se, sve ostalo mogu i moram”, govorio mi i dodaje da se zapisala i u starački dom na Trešnjevcu, pa kad je pozove, otici će spremna i bez očajavanja.

Dane krati i susretima ili telefonskim razgovorima sa tri svoje prijateljice, Božicom, Julijom i Nenom. “Kćи, unuci i vjerne prijateljice život mi čine ljestvim”, kaže mi.

Djevojčica iz Novalje

Taj optimizam i nagon za opstankom u njoj se rodio u djetinjstvu, kad je na novaljskoj pijaci prodavala povrće, smokve, prošek i vino koje je privredovala njezina obitelj. “Imala sam nekih sedam, osam godina kad sam počela prodavati naše domaće proizvode. Sjećam se da su mi dolazili Slovenci i razumjeli bih svaku treću riječ, ali sam znala da vole to što prodajem, a osobito smokve. Mama me odijevala u crvenu haljinu s bijelim točkicama, pravila mi pletenice i ja bih veselo nudila sve što sam imala i do podneva bih sve prodala, prije svih. Onda bih s placu trčala kući, sretna što roditeljima mogu predati novac koji sam zaradila. Iako smo mi djeca moralni cijelo ljetu nešto raditi, uz prodaju brati pomidore i smokve, ovce *pregnat* i magarce *napojit*, bili smo sretni. Eh, kako smo samo svaki dan u 16 sati čekali parobrod, kao da nam netko dolazi, a zapravo smo samo htjeli imati neki dodir sa svijetom. Znam da su stari ljudi govorili ‘ako će te

bog kazniti neka te stavi na otok', ali ja danas vidim da to nije baš tako", prisjetila se.

Potom smo se vratili u njezine zagrebačke dane, kad sam još jednom s divljenjem rekla je njezina unutarnja snaga nevjerojatna. "Mogu se predati očaju, mogu zaledi s ovom operiranom nogom i samo sjediti i jesti na kauču, a mogu se druge strane i svaki dan dići iz kreveta, pripremiti si bijelu kavu i tost, urediti frizuru, obući se, uzeti štaku, prošetati i razgibati se. Nakon toga se mogu bistre glave moliti Bogu i zahvaljivati na svakom danu koji proživim samostalno, bez ićiće pomoći i u miru Božjem. Izabrala sam put ustrajnosti i bit će tako dok god je to Božja volja", rekla je za kraj moja sugovornica dok smo se dugo grile na rastanku.

Ovaj prilog je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

SVE O TEMI: #RELIGIJA #STARENJE #USAMLJENOST #VJERA

50
1 like Sviđa

PROČITAJTE I OVO

Gospođa Đurđića dvije je godine udovica: 'Nemam se više s kim ni pošteno posvadati'

Za blagdane se mnogi osjećaju usamljeno, ali usamljenost nije trajno stanje

Šokirana vjernica: Žene na misi čitaju u tajcama. Muškarci navode na bludne misli! To je sablazan!

VIŠE S WEBA

Ulovite - 5% na Inotherm ulazna vrata s dodatnim sustavima zaključavanja

Psihologinja podijelila tajnu dugovječnosti i to nisu zdrava prehrana ili tjelovježba

3 koraka i zglobovi će biti kao novi. Počni s...

Pele je umro od najčešćih zločudnih bolesti u Hrvatskoj. Evo koji su simptomi

Znakovi srčanog udara - reagirajte na vrijeme!

VIDEO Neviđena drama u Večeri za 5: Božidar zamalo fizički nasrnuo na kandidata

Čujem 1000% bolje. Protuotrov za gluhoču 70-godišnjakinje

Cijene nekretnina u Hrvatskoj - kako najpovoljnije do kvadrata

Mišo Kovač otkazao nastup za Novu godinu! 'Dobio je temperaturu i osjeća se slabo...'

Sponsored by Midas

MOJE VRIJEME
ŽIVOT POČINJE S 50

